

Likya
Yolu'nda bazen
kıydan, bazen
tepelerden
yürüdük.

Türkiye'nin İlk ve En Uzun Yürüyüş Yolu

Fotoğraf: Ali Alper Akyüz

Türkiye'nin ilk ve en uzun yürüyüş yolunu keşfetmeye hazır mısınız? Fethiye–Antalya arasındaki bu yol toplam 509 km uzunluğunda. Çok eski zamanlardan, Likyalılardan kalma. Adı da “Antik Likya Yolu”. Yol boyunca dağlar, nehirler aşıyor, kıydan gidiliyor. Aynı günde hem denize girebiliyor hem de kar görebiliyorsunuz. Çeşitli ilçeler, köyler ve çoban kulübeleriyle karşılaşıyorsunuz. Buradaki çocuklar sizlerle oyun oynamak için adeta yarışıyor. Yolun Kaş-Demre arasındaki bölümünü rehber eşliğinde yürüdük.

Yol boyunca en çok Likya lahitlerine rastladık. Lahitlerin özellikle de kapak bölümleri, bunların Likyalılara ait olduğunu belli ediyor.

Fotoğraf: Kevser Mermertas

Birinci Gün

Yürüyüşümüze Antalya-Kaş'tan başladık. Yolda bir ada doğanıyla karşılaştık. Çevrede kışın açan soğanlı bitkiler vardı. Her yer kekik kokuyordu. Bir yanımız deniz, bir yanımız tepelikti. Yol boyunca karşımıza eski Likya yerleşimlerinin kalıntıları çıktı.

Günün sonunda Uluburun'a geldik. Burası dünyanın bilinen en

Yürürken
en çok
karşılaştığımız
insanlar çobanlar
oldu

Fotoğraf: Ali Alper Akyüz

biraz gezindik. Aperlai'de denizin içinde kalıntılar vardı. Burada yaklaşık iki bin yıl önce yaşanan büyük bir deprem yaşanmış. Kalıntılar, o zamandan beri denizin içindeymiş.

Aperlai'de Romalıların çok kullandığı ve tüm dünyaca ünlü olan eflatun renk boyanın nasıl elde edildiğini öğrendik. Bu rengin

hammaddesi, *Murex* adı verilen bir deniz

kabuklusundan elde ediliyormuş. Günümüzde bu canlı artık yaşamıyor.

İkinci gün, bir balıkçı kulübesinde konakladık. Yatmadan önce gökyüzü gözlemi yapmayı unutmadık.

Simena'ya doğru çıkan antik basamaklar yer yer bu tür küçük çiçek bahçeciklerine dönüşmüş.

eski batığının bulunduğu yer. Geminin yapıldığı sedir ağacı incelenmiş ve MÖ 1300 yılında battığı bulunmuş. Boyu yaklaşık 15, eni 5 metre olan bu geminin 20 ton yük taşıdığı tahmin ediliyor. Yükleri arasında bakır, kalay, kil kavanoz, tunç aletler, devekuşu yumurtaları, en önemlisi Mısır kraliçesi Nefertiti'ye ait çeşitli mühürler ve heykeller varmış.

Uzun ve güzel bir yürüyüştü. Akşam bir köy evinde konakladık. Yemek yer yemez uyuduk.

İkinci Gün

İkinci gün yolda en çok gördüğümüz şey siklamenlerdi. Henüz açmamışlardı. Siklamenler açınca her yer mor renge bürünüyor. Bu çiçekler açtığı zaman yürüyor olmayı isterdik doğrusu. Önemli Likya kentlerinden biri olan Aperlai'de

Şaşırta gelebilir ama eşeklerin soyu tehlike altında. Likya Yolu'nda böyle sevimli eşekleri görmek bizi rahatlatı.

Fotoğraf: Ali Alper Akyüz

Fotoğraf: Keyser Memertas

Fotoğraf: Ali Alper Akyüz

**Şakayıklar
nergislerden sonra
en çok gördüğümüz
çiçeklerdi.**

Üçüncü Gün

Uyandıığımızda bizi kulübenin önündeki iskeleye konmuş yalçıpkını karşıladı. Bu güzel renkli kuşun fotoğrafını çekmek için hareket ettiğimizde hemen yanımızdan uzaklaştı. Erkenden yola çıktık. Rehberimiz, daha kolay bir yürüyüş yapacağımızın müjdesini verdi. Doğrusu ilk iki gün gerçekten çok uzundu.

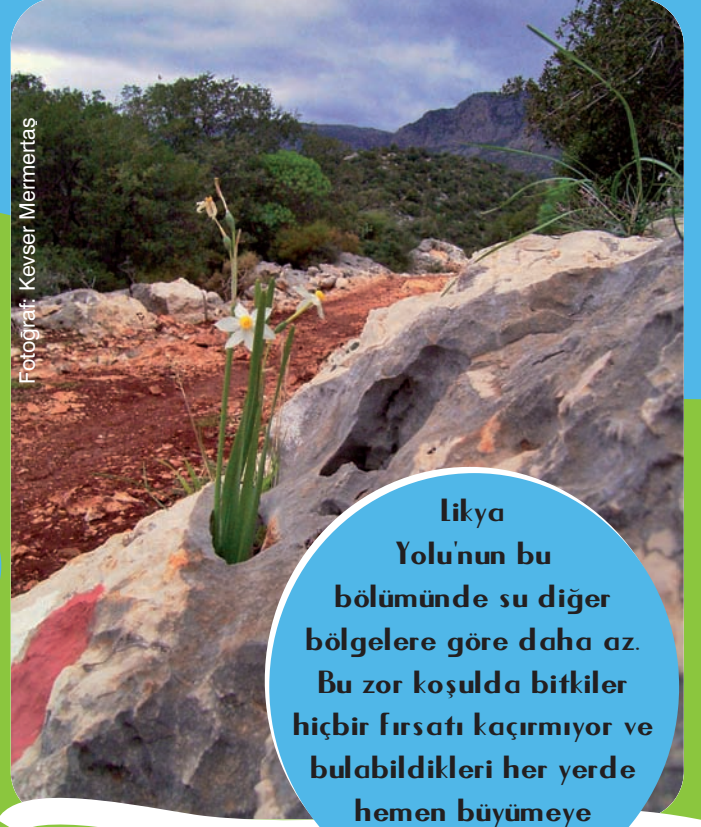
Öğle yemeğini ıssız ve sakin bir koyda yedik. Hava güneşli ve güzeldi. Bir kısmımız soğuğa aldirmeden denize girdi.

Üçüncü günün sonuna doğru Likya kenti Simena'ya vardık. Simena'nın diğer adı Kaleköy. Bir tepenin yamacında kurulmuş ve bir kalesi var. Kaleden bakınca harika bir Kekova manzarası görüyorsunuz. Kalenin içinde mor-beyaz renkli şakayıklar vardı. Kaleköy'e yalnızca yürüyerek ya da tekneyle ulaşılabilir. Kaleköy'de bugün de insanlar yaşıyor.

Dördüncü Gün

Artık yürüyüşümüzün son günüydü. Bitiş noktasına varmak için heyecanla yola koyulduk. Yolda çoban çocuklarla karşılaştık. Bizim çıkmakta zorlandığımız tepelerde bir aşağı bir yukarı kolayca koşuyorlardı.

Son düzlüğe geldiğimizde karşımıza

Fotoğraf: Kevser Mermertas

**Likya
Yolu'nun bu
bölümünde su diğer
bölgelere göre daha az.
Bu zor koşulda bitkiler
hiçbir fırsatı kaçırmıyor ve
bulabildikleri her yerde
hemen büyümeye
çalışıyor.**

tahta bir köprü çıktı.

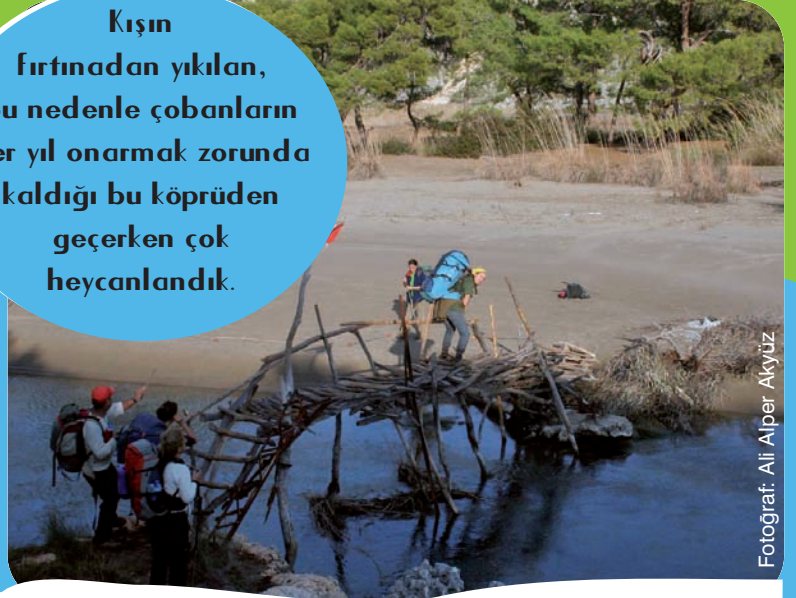
Köprü, yakın zamanda fırtınadan dolayı yıkılmış. Çobanlar tarafından daha yeni onarılmış. Köprüden geçmek bizim için bir oyun oldu. Köprüden sonra dümdüz bir kumsalın üzerinde yürüdük.

Yürüyüşümüzün bitmesini hiç istemedik. Çok mutluyduk, dört günde 60 km yürümüştük.

Burcu Meltem Arık

Kaynaklar:
Bayburtluoğlu C., Lykia, Suna-Inan Kırac Akdeniz Medeniyetleri
Araştırma Enstitüsü, 2004
Clow K., Likya Yolu, Upcountry (Turkey) Ltd, 2000

**Kışın
fırtınadan yıkılan,
bu nedenle çobanların
her yıl onarmak zorunda
kaldığı bu köprüden
geçerken çok
heyecanlandık.**

Fotoğraf: Ali Alper Akyüz